

INLEIDING

“Als jij je offergave naar het altaar brengt en je herinnert je daar dat je broer iets tegen je heeft, laat dan je offergave achter en ga je eerst verzoenen met je broer en kom dan terug om je gave aan te bieden’.

Dit ideaal houdt Jezus ons nu voor ogen, nu wij op het punt staan om de eucharistie te vieren. Het gaat helemaal niet alleen om de vraag of ik iets heb tegen mijn broer, maar als wij ons volledig en werkelijk willen verzoenen dan moet ik er ook aan denken waar de ander met mij brak. Alleen zo kunnen wij eigenlijk met een eerlijk hart de eucharistie vieren.

PREEK

Er zijn dingen die we graag hebben en graag doen, en er zijn dingen die we niet graag hebben en niet graag doen. Bij die laatste horen wetten, geboden en verboden. En die zijn er in overvloed in ons land. Wetten over leven en dood, over trouwen en scheiden, over wandelen en fietsen, over jong en oud, ziek en gezond, arm en rijk enzovoort.

We weten dat er wetten nodig zijn in een gezonde maatschappij, maar of we ze ook allemaal onderhouden is iets anders. Goed voor de jongeren, goed voor in het verkeer, maar verder moet je er niet te veel hebben.

Tegenwoordig zijn veel mensen allergisch voor geboden en voorschriften. Zij zien ze niet meer als een hulp, maar veeleer als een beperking van hun persoonlijke vrijheid. Men wil zelf zijn privéleven inrichten. Wat zonde is willen zij zelf bepalen. Want het lijkt zo mooi dat we in omstandigheden leven waarin we vrij zijn onze keuzen te maken.

Daarom zegt de profeet Jezus Sirach in de eerste lezing: ‘Wanneer gij wilt, kunt gij de geboden onderhouden.’ ‘Wanneer gij wilt’, zegt hij. Het is dus een vrije keuze, God dwingt ons niet, en Hij bedreigt ons ook niet wanneer we zijn geboden niet onderhouden. Dat doet Jezus ook niet, Hij reikt ons alleen een weg aan. Dat deed Hij in zijn Zaligsprekingen, de grondwet van ons christen zijn.

We hoorden ze drie weken geleden. Wat we vorige week en vandaag hoorden, volgt er onmiddellijk op. En dan wordt het allemaal heel erg duidelijk: als we leven volgens de Zaligsprekingen, als we nederig van hart zijn, barmhartig, vergevingsgezind, op zoek naar vrede en gerechtigheid, dan zijn we het zout van de aarde en het licht van de wereld. Dan is ons ja tegen God en tegen onze naaste een echt ja, en ons nee tegen alles wat ons van God en onze naaste verwijdert een echt nee.

De bedoeling en de Boodschap in dit Evangelie is duidelijk. De wet is goed, maar niet genoeg. Regels zijn goed, maar niet genoeg, voorschriften zijn noodzakelijk, hou je eraan, hou je aan de wet, volg de regels trouw en met inzet, maar wil je het Rijk van God bereiken, Gods Koninkrijk binnengaan, dan gaat het om meer!

Als alle mensen zich aan de regels houden, aan Gods voorschriften, dan zal de wereld er een stuk beter uitzien. Maar dan is het nog niet het Paradijs, nog niet Gods koninkrijk. Hoe dan wel? De wetten en voorschriften worden overtroffen door de liefde.

Doe alles wat de wet voorschrijft, maar doe daarna nog meer, nog veel meer door een overmaat van liefde in je hart. Gods geboden onderhouden is heel goed, maar wij mogen gerust een beetje meer doen.

Want, wie enkel Gods geboden onderhoudt, doet geen kwaad, maar doet ook geen goed. Wij, christenen, moeten meer doen dan ons op een minimale wijze inzetten: niet alleen het kwade nalaten, maar ook heel bewust kiezen voor het goede.

De liefde weeg niet af. De liefde weet wat vergeving is en vergeving overstijgt de wet. Liefde is geduldig als de wet een termijn vaststelt. Liefde brengt mensen tot leven, waar de wet de doodstraf voorschrijft. Alleen als wij de wet overtreffen door de liefde komt Gods Koninkrijk binnen ons bereik.

En als wij daarvan overtuigd raken, als we dat gaan inzien en ervaren, dan roept dat zo'n liefde in ons hart op dat we met hem mee willen doen. En dan is God Koninkrijk in ons begonnen. Amen